

Koho?

Schwarzenberga!

2. kolo voleb do Senátu / 12.–13. listopadu 2004

Karel Schwarzenberg

Narodil jsem se 10. 12. 1937 v Praze-Bubenči jako nejstarší syn Karla Schwarzenberga (1911–1986) a jeho manželky Antonie. Děťství jsem prožil v Praze, na Orlíku a v Čimelicích.

V prosinci 1948 jsme museli opustit republiku a uchýlit se do zahraničí. Ve Vídni jsem studoval práva a v Mnichově lesnictví. Kvůli předčasné smrti svého adoptivního otce Jindřicha Schwarzenberga jsem musel studia přerušit a začít hospodařit na rodinných statcích v Rakousku a Bavorsku.

Narozeniny slavím na Den lidských práv, a tak je možná symbolické, že jsem v této oblasti dlouho pracoval. Jako předseda Mezinárodního helsinského výboru pro lidská práva jsem se zejména v 80. le-

tech zasazoval o dodržování lidských práv v Evropě. O otázce lidských práv jsem jednal v bývalém SSSR, v Bulharsku, v Kosovu a také u nás.

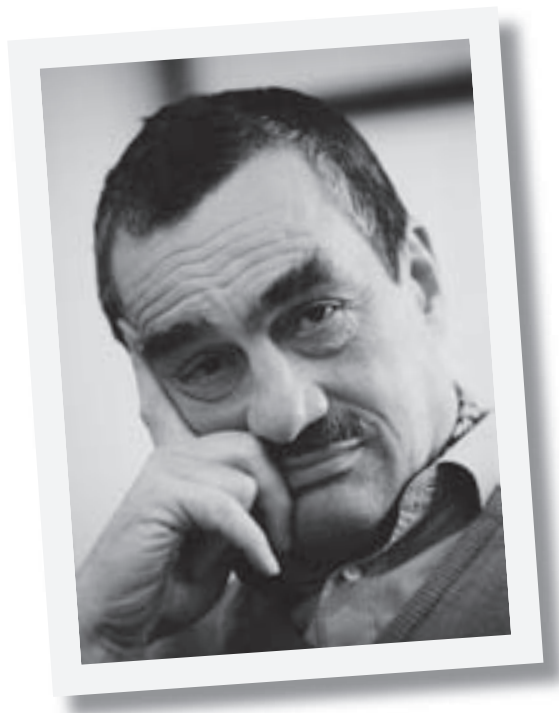
V rodinném sídle v Bavorsku jsme s doktorem Vilémem Prečanem na podporu československého exilu a disentu umístili centrum tzv. Československého dokumentačního střediska, tedy jakýsi archiv tehdy zapovězené literatury. Dnes je již sbírka součástí Národního muzea a je uložena v Praze.

Na podzim roku 1989 jsem se vrátil do vlasti a 10. 7. 1990 jsem byl jmenován kancléřem prezidenta republiky. V roce 1992 jsem vedl první delegaci OSCE do Náhorního Karabachu po vypuknutí války mezi Arménií a Ázerbájdžánem. Z funkce

kancléře jsem odešel v roce 1992 v souvislosti s abdikací prezidenta Václava Havla.

Od té doby pracuji především ve vedení podniku, tedy hlavně v lesnictví a na údržbě památek mně svěřených, avšak nadále působím v řadě nadací, komisí a spolků, kde uplatňuji své zkušenosti z dlouholeté práce v mezinárodních vztazích.

Radost a potěšení mi přinášejí mé děti a vnoučata. Mezi mé záliby patří politika, staré a nové umění, zvláště moderní architektura. V posledních letech postupně předávám hospodaření nejstaršímu synu Janovi a hodlám své síly a zkušenosti plně využít ve prospěch České republiky a zejména nás všech, kteří tu žijeme.

Děkuji všem,

kteří jste mi dali svůj hlas, a Vám, kteří se rozhodujete, koho podpoříte ve druhém kole,

slibuji, že:

Budu naslouchat Vaším starostem a hájit Vaše zájmy doma i v zahraničí, zejména v EU. Mám bohaté zkušenosti s domácí i s mezinárodní politikou.

Budu usilovat o zmenšení státního aparátu, zjednodušení legislativy a snížení byrokracie. Z vlastní zkušenosti s podnikáním mohu srovnat podmínky doma i v cizině.

Budu bojovat proti korupci, která otravuje náš život a ničí naši svobodu. Jsem finančně nezávislý.

Budu podporovat partnerství soukromníků a veřejného sektoru, budu vytvářet podmínky, aby bohatí lidé podporovali veřejně prospěšné věci. Sám takto činím.

Budu prosazovat předávání moci z center blíže občanům. Věřím ve své i Vaše schopnosti a rozum.

Tradice mé rodiny i odpovědnost k vlasti a politické službě mě k tomu zavazují!

Váš

A handwritten signature in black ink, which reads "Karel Schwarzenberg". The signature is written in a cursive, flowing style.

Ptal se, co může udělat

Někdy v polovině let osmdesátých mě zavolał Ludvík Vaculík, abych k nim šla na oběd „dělat společnost“. Vše bylo tajné, ale věděla jsem, že tam bude předseda Světové helsinské komise (Helsinki Watch) pro evropské země, která dohlížela na to, zda náš tzv. socialistický stát dodržuje lidská práva a podmínky, ke kterým se zavázal podpisem v Helsinkách v roce 1975. Že je tím předsedou Karel Schwarzenberg, to jsem nevěděla.

Tehdy mě Karel Schwarzenberg překvapil: perfektně znal naši problematiku, věděl o vězních svědomích, neřikal fráze o svobodě, právech, osvobození, ale zcela konkrétně se ptal, co a jak je možné udělat pro zavřené a perzekvované lidi a jejich rodiny. Ocenila jsem to. Jak tak měl přehozenou nohu přes nohu, všimla jsem si, že na spodku boty u podpatku má ještě nalepenou cedulku od nějakého vídeňského ševce, který mu dával novou podrážku. Vida, to kníže si nechává opravovat boty, zatímco my, tzv. chudí, když je ochodíme, tak je vyhadzujeme.

Tehdy v listopadu '89

Stejně věcně jednal Karel Schwarzenberg i v listopadu 1989. Přišel za námi do OF do Galerie U Řečických a nezdržoval nás ani sebe vypyťáváním. „Prošel jsem ulicemi, mám trochu představu, co se zde děje. Ale nevím, co vy teď potřebujete. Kamery, fotoaparáty, kopírky, tiskárnu...?“ Vzal si blok a psal naši objednávku, kterou platil z vlastní kapsy. Když mu jeden z nás (disident a fotograf Jaroslav Kukal) řekl přesně název a optiku potřebného fotoaparátu, Karel Schwarzenberg se na něj obdivně podíval: „To není špatné. Tolik let izolace, a vy máte přehled o špičkové technice Západu.“ Za pár dní to všechno dovezl a předal.

Jeho pragmatismus, schopnost jednat účelně, se projevil i později – když zjistil, že tiskárny pracující pro Občanské fórum nemají papír. Zrušil telefonicky dodávku objednanou z českých papíren do Vídně a nechal ji dovézt do Prahy. A pak si vzpo-

mněl a zavolał tam podruhé, aby z ceny odečetli částečně dovoz a clo. Ta praktičnost a rozhodnost mě na něm zaujala.

Kdysi jsem dělala jako studentka průvodkyni na hradech a zámcích v jižních Čechách, a tak jsem věděla, že jeho otec (stejněho jména) se postavil proti hitlerovskému Německu. Proto jejich tzv. orlické větvi byla na majetek již v roce 1942 uvalena okupační správa a rodina dokonce nesměla ani bydlet v Praze. Po komunistickém převratu bylo ještě hůř, takže museli v prosinci 1948 emigrovat. Odjeli vlakem do Vídně, kde měli sice příbuzné, ale neměli peníze. A tak když Karel Schwarzenberg studoval na univerzitě ve Vídni, dostával od strýce – hlavy celého rodu – kapesné nižší, než měli obvykle jiní studenti. Možná právě proto, že se musel snažit a takto prožil svoje mládí, byl ve svých 25 letech v roce 1962 vybrán jako správce majetku všech větví celého rodu. V té funkci se osvědčil. A tuto správu teď předal svému synovi.

Noblesse oblige

Všichni jsme sice tušili, že v Československu nezůstane Rudá armáda „na věčné časy“, ale nikdo nevěděl, jak dlouho to bude trvat. Proto chtěl exil uchovat rukopisy knih a díla, která zde byla zakázána a komunisty dávana do stoupy. Vytvoření

Dokumentačního střediska se ujal historik Vilém Prečan se zástupci našeho exilu. Místo pro archiv jim zase nabídli Schwarzenbergové. Přímo v Scheinfeldu, odkud jejich rod pocházel (ale tato větev Schwarzenbergů již od roku 1654 žila v Čechách). „Zase zadarmo?“ ptala jsem se Viléma Prečana. – „Ano, kníže totiž říká, že na majetku jejich rodiny vždycky byly archivy českého království, takže tento archiv je jen pokračování v této rodové tradici.“

Zámek Schwarzenberg se tak stal na mnoho let sídlem českého a slovenského archivu nezávislé literatury. Víte, jak to komunisty tehdy štválo? Na toto území nemohli proniknout.

A opět v této pomoci Karla Schwarzenberga nebylo povýšenectví, ale samozřejmost, či dokonce služba. Bohatství, když je na ně člověk po generace zvyklý, zavazuje k velkorysosti.

Bylo by to neekologické

Karel Schwarzenberg se stal jako člen Helsinské komise významným obhájcem lidských práv a zabýval se i problematikou uprchlíků. Zatímco my jsme se v 90. letech těšili z čerstvě nabyté svobody, v tisících utíkali lidé z Albánie a Kosova. Jedna ze sekcí řešících tuto celoevropskou problematiku zasedala ve Vídni: na večer jsme od knížete dostali pozvánku s adresou

„Schwarzenberské náměstí, palác Schwarzenberg“. Jeden z přítomných, tuším Američan, to považoval za vtip a prohodil: „Ten chlap je dobrej – ten si dovedl vybrat jméno pro tohle zasedání!“ Moje angličtina nestačila na to, abych mu vysvětlila všechny historické souvislosti, a tak jsem se jako Středoevropanka jen zasmála. Dodatečně jsem se zeptala hostitele, jak by sám sebe představil. Odpověděl, jak odpovídá s oblibou: „Jsem lesník, tedy fořt, a hostinský. Lesářinu a práva jsem studoval, ekonomicky hospodařit jsem se naučil praxí, jinak bychom neobstáli.“

V zahradě paláce, rozbombardovaného za války a později přeměněného v hotel (proto o sobě kníže mluví jako o hostinském), jsem zahlédla za řadou vzrostlých konifer pečlivě skryté skleníky: petržel, mrkev, karfiol. „Používání mražené zeleniny namísto čerstvé by bylo nejen neekologické, ale i hodně drahé, tak

si to tady v zámecké zahradě pěstujeme do kuchyně. Za těmi stromy to není ani vidět,“ vysvětlil mi hostitel. Kdybych takto uvažovala, asi bych taky něco ušetřila.

Proč nezávislí

Podle mého názoru mají být senátory především výrazné osobnosti. Senát schvaluje či odmítá to, co projednala sněmovna, proto by složení obou komor nemělo být totožné. Měli by tam být lidi nezávislí na politických stranách. Karel Schwarzenberg nepotřebuje politiku ani ke zbohatnutí, ani k popularitě. Ani nebude muset uzavírat nemravné kompromisy, jen aby se udržel v křesle. Takový kandidát se mi zamlouvá.

Jiřina Šiklová

*Autorka je socioložka,
zakladatelka Gender Studies.*

Koho? Schwarzenberga!

Ladislav Smoljak

Kdo se zamyslí, jak funguje politické kupčení v Poslanecké sněmovně, jak toho není ušetřen ani náš prezident – zavázán všem, kdo ho volili (i komunistům) – ten nemůže podcenit význam Senátu pro naši nezralou demokracii. Proto je nesmírně důležité, kdo nás v něm bude zastupovat. Nesmíme, prosím vás, promarnit příležitost, kterou nám dal výsledek prvního kola. Těsné vítězství Karla Schwarzenberga je třeba proměnit v plný mandát. Nikdo neseď v hodinách té šance doma!

Jiřina Šiklová

Vážený pane Schwarzenbergu, gratuluji k Vašemu postupu do druhého kola voleb do Senátu. Sledovala jsem vaši kampaň, oceňuji, jak jste „férově“ postupoval, nikomu nepodlézal, nepodbízel se, ty druhé neshazoval. A přesto, či právě proto Vás zvolili. Díky! Snad přes takové kandidáty,

jako jste Vy, a takto vedenou volební kampaň se podaří obnovit důvěru našich občanů v politiku!

Teď jen aby ti, co Vás volili, ještě jednou přišli znovu k volbám. A nejen to, aby pozvali k volbám i svoje sousedy a další, co v prvním kole voleb zůstali doma. Když jsem sledovala výsledky, řekla jsem si, že opravdu záleží na hlasu každého voliče. Obávám se, že to lidi podcení, a pak zase budeme jenom nadávat a nadávat a divit se. Teď jsem mluvila telefonicky s panem Janem Kačerem, který byl ve volbách za KDU-ČSL. Znáám ho dobře z Nadace Charty 77, řekl mi, že sdělí těm voličům, kteří dali hlas jemu, aby v druhém kole volili Vás, že je potřeba, aby v Senátu seděli především slušní, schopní a nezkorumpovatelní lidé. Je škoda, že tam nemůžete být oba dva. Jak to ale tak rychle sdělit voličům? Do dalšího kola voleb není ani celý týden!

Kandidaturu podporují

Jitka Asterová
Pavel Beneš
Pavel Bobek
Pavel Bratinka
Tereza Brodská
Petr Čtvrtníček
Matěj a Petr Formanovi
Miloš Forman
Prof. PhDr. Dr. Tomáš Halík
Václav Havel
Ivan Hlas
Eva Holubová
Jan Hřebejk
Jana Hybášková
Ivana Chýlková
Prof. Josef Jařab
Jana Krausová
Jiří Krytinář
Pavel Landovský
Václav Marhoul
Prof. MUDr. Pavel Pařko, DrSc.
Edvard Outrata
Šimon Pánek
MUDr. Antonín Pařízek, CSc.
Theodor Pištěk
Tomáš Pojar
Chantal Poullain-Polívková
Helena Rögnerová
Břetislav Rychlík
Herbert Slavík
Ladislav Smoljak
Jiří Stránský
MUDr. Jaroslav Svoboda
PhDr. Jiřina Šiklová, CSc.
Ludvík Vaculík
Ondřej Vetchý
MUDr. Zdeněk Žižka, CSc.

PŘIPOJTE I VY SVÉ JMÉNO

Ptali jste se Karla Schwarzenberga

Výběr z otázek, které jste psali panu Schwarzenbergovi v on-line rozhovorech na serverech Tiscali.cz a iHNed.cz, kde také naleznete jejich plné znění.

Komunista: Jak se vůbec odvažuje přistěhovalec kandidovat do politiky v ČR?

KS: Narodil jsem se tady a žil jsem tady do prosince roku 1948, pak mě vaši soudruzi přinutili odejít do zahraničí. Jakmile to bylo možné, vrátil jsem se. Československým, respektive českým občanem jsem zůstal celý život.

Pavel Šafařík: Vážený pane Schwarzenbergu, moje otázka je pouze mutací předchozích. Co považujete za prioritu práce senátora? Čtu některé programy potenciálních senátorů pražských i mimopražských a většina z nich tvrdí, jak ze svého postu bude pomáhat svému regionu. Jsou to vlastně komunální politici svázaní se svým rajonem a partají pupeční šňůrou, ale je to opravdu podstata práce senátora?

KS: Podstata práce senátora nespočívá samozřejmě v komunální či regionální politice. Ale je legitimní, jste-li za konkrétní region zvolen, se ho zastat. Priority mé práce v Senátu bych viděl v bodech mého programu, který si můžete přečíst na mých internetových stránkách.

Vlasta: Vážený pane, jste osobnost nadregionálního významu. Mám dvě otázky. Máte to vůbec zapotřebí kandidovat a nechat se vláčet tiskem, a když už to podstupujete (máte můj obdiv), jakým způsobem chcete pomoci lidem na Praze 6? Jak využijete svých celoevropských kontaktů? Děkuji a držím palce.

KS: Jestli to mám zapotřebí, tak tuto otázku jsem si nikdy nekládl. Chci ještě udělat kus práce tam, kde se naskytuje možnost. Jakkoliv jsou pravomoci senátora vůči jeho regionu omezené, může se zasazovat na všech úrovních i v zahraničí ve prospěch svého obvodu. Koho, jak a kde ze svých kontaktů využiji, závisí na konkrétních problémech.

Iva Pavelková: Vážený pane Schwarzenbergu, budete se v případě zvolení snažit o omezení poslanecké i senátorské imunity? Myslím si, že voličům vadí, když se lidé rozdělují před zákonem na rovné a rovnější. Přece bychom měli tyto

bolševické praktiky zrušit!!! Navrhovala bych, aby poslanec/poslankyně či senátor/ka měli imunitu jen po dobu svého volebního období, nebo ještě lepe (jak je to např. v Anglii), jen když jsou přítomni v poslanecké/senátorské budově. Což by

bylo úplně nejlepší. Děkuji za odpověď a držím palce!!!

KS: Souhlasím s vámi, že poslanecká a senátorská imunita je nadměru přehnaná. Imunita by měla být omezena jako ve většině evropských států pouze na politické činy či výroky a samozřejmě pouze na dobu volebního období.

Majka: Vážený pane Schwarzenbergu, zajímalo by mě, jaký názor máte na stoupající kriminalitu ještě ani ne patnáctiletých (viz poslední případ v Hanušovicích), prevence apod. Děkuji za odpověď.

KS: Represe a snižování věkové hranice trestní odpovědnosti nic nevyřeší. Prevence je samozřejmě nejdůležitější, a ta začíná výchovou dítěte v rodině – všechny další instituce mohou jen pomoci. Důležité je pastáky reformovat a starat se o mladistvé, kteří z nich odcházejí.

Rudolf G.: Pane Schwarzenbergu, jaký já Váš názor na regulaci, respektive deregulaci nájemného (úmyslně neuvádím, zda jsem nájemce, nebo majitel domu)? Děkuji a přeji hezký den.

KS: Jsem pro deregulaci nájemného – ať jste nájemcem, či majitelem domu. Když už jednou bylo nájemné nastaveno tak nesmyslně nízce, nelze to zrušit přes noc. Nicméně bychom s tím měli pohnout poněkud rychleji, aby se starý bytový fond konečně opravil. Navíc zkušenosti ze světa ukazují, že když regulujeme nájmy, tak ty neregulované se vyšplhají na příliš vysokou cenu. Ale samozřejmě jsou tu i lidé, kteří z těch či oněch důvodů nemají dostatečné prostředky, aby si ten byt zaplatili, a těm je třeba pomoci, aby měli důstojné ubytování.

Michal Hrubý: Myslíte, že je nám jako občanům Senát vůbec něco platný?

KS: Samozřejmě. Je to skutečně ústavní pojistka a má i mnoho dalších funkcí, o kterých se nyní nechci rozepisovat. Bohužel by občané skutečný význam Senátu docenili až tehdy, kdyby najednou nebyl. Dokážu si představit, že by ústava svěřila

Senátu větší pravomoci, ale musíme pracovat s tím, co máme, a snažit se jakéhokoliv nástroje co nejlépe využít. Podobné otázky slyším často, a tak by podle mého názoru Senát potřeboval také lepší marketing – dělá se v něm spousta užitečné práce, leč není o tom mnoho známo.

Sofie: Pane Schwarzenbergu, co takhle trochu optimismu? Mohu se zeptat, co Vám na Čechách a na naší zemi připadá pozitivní? Já osobně si myslím, že nelze jen nadávat. Pevné zdraví a dobré nervy, ať Vás neopouští smysl pro humor.

KS: Asi v tom nejsem objektivní, neboť naši zemi i Čechy mám příliš rád. Vypo-

roval jsem ale, jak se naše města i vesnice rychle opravují, jaké je to potěšení se dnes všude procházet, a vím, kolik zahraničních investorů pílí a dovednost našich lidí chválí. A každý den mám radost z českého humoru.

Politolog: Hezké poledne, jaký konkrétní vztah máte k Praze 6? Jak byste mohl pomoci této městské části v Senátu? Děkuji za odpověď.

KS: Na Bělohorské ulici pracuji již přes deset let, dva roky jsem bydlel na Hanspaulce a mám na Praze 6 spoustu přátel. Jakožto senátor mohu dotazy, interpelacemi, prací v médiích atd. v důležitých otázkách Praze 6 pomáhat. Byť ovšem první zodpovědnost za tento obvod leží na radnici Prahy 6 a na Magistrátu hlavního města Prahy. Čím vlivnější senátor je, tím více může napomáhat.

Mám svůj názor, zajímá mě váš

Děkuji všem, kteří využili možnosti osobně se setkat a povídat si o tématech, která vás i mě zajímají.

hospoda U housliček, Přední Kopanina
hospoda Na Závěrce, Břevnov
hospoda U řezníka, Vokovice
hospoda Bořislavka, Vokovice
hospoda U Ády, Nebušice
hospoda U Klášteřa, Břevnov
Krušovická beseda, Suchdol
hospoda Na Růžku, Liboc
restaurace U Valentů, Lysolaje
hospoda U Švejka, Podbaba
hospoda Na Urale, Bubeneč
hospoda U Písecké brány, Dejvice
hospoda Na staré faře, Hanspaulka
restaurace V podloubí, Dejvice
koncert Ivana Hlase,
hospoda Na Slamníku
moderované debaty,
Dejvické divadlo

Více o akcích najdete
na
www.karelschwarzenberg.cz.

Karel Schwarzenberg

Jméno, které otevírá dveře

volby do Senátu, 2. kolo – 12. – 13. listopadu
kandidát č. 5, volební obvod č. 25, Praha 6

Prosím, přijďte k volbám

Srdečně zveme na moderovanou debatu

Karel Schwarzenberg a Jan Kraus

úterý 9. listopadu, 16 hodin, Dejvické divadlo, Zelená 15a, Praha 6

Chcete-li nám pomoci s kampaní, volejte prosím co nejdříve na číslo 603 397 630
nebo pište na adresu akce@karelschwarzenberg.cz. Děkujeme.